

Arrest

nr. 179 165 van 9 december 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat S. LECLERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Beletweyn gelegen in het gelijknamige district in de regio Hiraan. Uw beide ouders behoren tot de Somalische minderheidsgroep Boon. U bent geboren op (...) 2001 en dus nog minderjarig. Na de scheiding van uw ouders verhuisde u op éénjarige leeftijd naar het dorp Moqokori in het district Bulo Burto in de regio Hiraan waar u tot op het moment van uw vertrek uit Somalië woonde.

U verliet uw land van herkomst vanwege uw vrees voor de islamistische groepering Al Shabaab. Uw twee broers A. en M. waren kappers in de stad Beletweyne. Op 1 februari 2013 werd uw broer M. vermoord door Al Shabaab omdat hij de westerse levensstijl zou propageren. Op 3 april 2015 werd uw

broer A. om dezelfde reden door Al Shabaab gedood. Na de moord op uw broers kwam Al Shabaab te weten dat u in Mokoqori verbleef. Ze zochten u thuis op en eisten dat u zich bij hen zou aansluiten. Een tante langs vaderskant, die in Saoedi-Arabië verblijft, organiseerde uw vlucht.

Op 6 april 2015 verliet u uw land van herkomst en reisde naar Ethiopië. U verbleef ongeveer een maand in Ethiopië en nam op 10 mei 2015 samen met een smokkelaar een vlucht naar België. Op 12 mei 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart dat u in geval van terugkeer naar Somalië gedood zal worden door Al Shabaab. U legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit of asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw asielaanvraag uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie vragenlijst CGVS), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw bewering dat u tot een minderheidsgroep behoort geen enkel geloof kan worden gehecht. Gevraagd naar de etnische origine van uw beide ouders gaf u op de Dienst Vreemdelingenzaken de term "Boon" op. Deze Somalische term verwijst naar mensen uit een lage(re) kaste of clan en heeft een denigrerende connotatie. Het is weinig aannemelijk dat een lid van een minderheidsgroep op deze wijze naar de afkomst van zijn ouders en dus ook zijn afkomst zou verwijzen. Tijdens het gehoor voor het CGVS gebruikt u de term "Boon" niet meer en verwijst u naar de afkomst van uw vader met de term "tumaal", de benaming voor de beroepsgroep van de smeden. Op het CGVS stelt u echter ook, geheel in tegenstelling tot uw verklaringen op de DVZ, dat enkel uw vader tot een minderheidsgroep behoort. U verklaart dat uw moeder deel uitmaakt van de Isaaq, een clan die hoofdzakelijk in Noord-Somalië voorkomt. Voorgaande vaststelling ondergraft in bijzonder ernstige mate de geloofwaardigheid van uw bewering tot een minderheidsclan te behoren. Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt dat huwelijken tussen leden van minderheidsgroepen en (meerderheids)clans in Somalië op bijzonder grote maatschappelijke weerstand stoten en verregaande gevolgen hebben voor de echtelieden en hun familieleden. Hiermee geconfronteerd laat u een min of meer instemmend geluid horen. Wanneer het CGVS informeert of uw moeder u ooit vertelde waarom zij als Isaaq met een Tumaal huwde antwoordt u ontkennend en stelt u hierover nooit uitleg te hebben gekregen. Gevraagd naar de reactie van de familie van uw moeder op dit huwelijk antwoordt u niet op de vraag maar verwijst u naar het feit dat gehuwden in Somalië niet bij de familie van de vrouw wonen (cgvs p.22-23). Gezien huwelijken tussen leden van minderheidsgroepen en leden van meerderheidsclans tot uitermate ernstige repercussies kunnen leiden ondergraven uw summiere en bijzonder weinig doorleefde antwoorden verder de geloofwaardigheid van uw beweringen dat uw vader tot een minderheidsgroep behoort. Het voorgaande leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat uw ouders (DVZ) of uw vader (CGVS) tot een minderheidsgroep in Somalië behoren. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die er het gevolg van zouden geweest zijn, namelijk uw bewering dat uw broers het laag aangeschreven beroep van kapper moesten uitoefenen, dat zij omwille van hun activiteiten als kapper gedood werden door Al Shabaab en dat Al Shabaab u na de moord op uw broers probeerde in te lijven in Mokoqori.

Verder dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Mokoqori in het district Bulo Burto. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale

bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Zo ondergraven uw bijzonder weinig consistente verklaringen doorheen uw gehoren betreffende uw verblijf in Moqokori uw bewering dat u de laatste jaren voor uw vertrek naar België in dit dorp woonde. Op 12 mei 2015, op het moment van uw asielaanvraag, stelde u voor het bureau MINTEH dat uw adres in uw land van herkomst het dorp Mahaas Moqokori was (fiche minderjarigen p.2). Bijkomend verklaarde u dat uw broers en zuster bij uw ouders in Mahaas Moqokori verblijven (fiche minderjarigen p.3). Een tiental weken later, op 24 juli 2015, gaf u op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel de naam Moqokori op wanneer naar uw laatste verblijfplaats in uw land van herkomst werd gevraagd (verklaring DVZ – vraag 10). Tijdens het gehoor voor het CGVS herhaalde u dat u in het dorp Moqokori verbleef (cgvs p.5). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat Mahaas (Maxaas) en Moqokori twee op zichzelf staande en door de woestijn gescheiden dorpen zijn, waarbij Maxaas meer dan dertig kilometer ten noorden van Moqokori ligt. Het is niet aannemelijk dat iemand die asiel aanvraagt in een derde land verwijst naar zijn dorp van herkomst door daarbij tevens de naam te vermelden van een dorp dat meer dan dertig kilometer noordwaarts gelegen is. Dat u de ligging van dit dorp geheel niet kan situeren blijkt ook uit uw aanvankelijke verklaring dat Maxaas in de richting van Bulo Burto ligt tussen uw dorp en de splitsing, weliswaar van de weg af (cgvs p.13 en notitieblad). Uit de bij het administratief dossier gevoegde kaarten en satellietbeelden blijkt immers dat Maxaas allerm minst in de westelijke richting ten opzichte van Moqokori gelegen is.

Waar u op het moment van uw asielaanvraag nog beweerde dat zowel u, uw ouders als uw broers en zuster in Maxaas Moqokori verbleven (fiche minderjarigen p.2-3) stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het gehoor op het CGVS dat uw vader en uw nog in leven zijnde broers in de stad Belet Weyne verbleven. Enkel uw moeder, uzelf en uw zuster zouden de laatste jaren voor uw vertrek uit Somalië in Moqokori hebben verbleven (verklaring DVZ – vragen 15A en 17 en CGVS p.5-6). Dat u bijzonder weinig consistente verklaringen aflegt betreffende de verblijfplaatsen van uw familieleden in de jaren voorafgaand aan uw vertrek ondergraft verder de geloofwaardigheid van uw bewering dat u met uw moeder en uw zuster in Moqokori verbleef. Al evenmin overtuigen uw verklaringen betreffende het tijdstip waarop u met uw moeder naar Moqokori verhuisde. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u uw eerste levensjaar in de stad Belet Weyne doorbracht waarna u naar Moqokori verhuisde en daar verbleef tot uw vertrek uit Somalië (verklaring DVZ – vraag 10). Tijdens uw gehoor voor het CGVS stelt u na enig aandringen dan weer dat u ongeveer acht jaar daarvoor, toen u ongeveer zes jaar oud was, met uw moeder uit Belet Weyne vertrok (cgvs p.5).

Tijdens uw gehoor voor het CGVS stelt u verder dat uw moeder uw vader moest verlaten waarna u samen met uw moeder naar Moqokori vertrok. Wanneer het CGVS informeert waarom uw ouders uit elkaar gingen verklaart u dit niet te weten en stelt u zich deze vraag nooit te hebben gesteld. U verklaart dat noch uw moeder noch andere familieleden hierover iets vertelden. Al evenmin verkreeg u informatie van anderen in uw omgeving over de scheiding van uw ouders. Uw bewering dat een breuk tussen uw ouders leidde tot de verhuis van uw moeder en uzelf naar Moqokori maar dat u geen idee heeft wat de oorzaak was van deze feitelijke scheiding roept ernstige vragen op. Waar nog aangenomen mag worden dat een ouder zijn kind wil afschermen van de onfraaie details van een echtelijke ruzie kan moeilijk aangenomen worden dat u gedurende jaren afgescheiden leefde van de rest van uw gezin zonder dat daar enige toelichting aan te pas kwam (cgvs p.5). Nog minder overtuigend is uw bewering dat uw moeder als alleenstaande vrouw met kind naar Moqokori trok, een dorp gelegen midden de woestijn met de daarmee verbonden moeilijke leefomstandigheden. U verklaart immers dat noch uw vader noch uw moeder familie kende in Moqokori (cgvs p.6). Verder stelt u dat uw moeder voor jullie vertrek naar Moqokori nooit in dit dorp gewoond had en er geen clanleden kende. U stelt geen idee te hebben waarom uw moeder vanuit Beletweyne net in Moqokori ging wonen. Wanneer het CGVS informeert of uw moeder ooit iets vertelde over de reden waarom zij net Moqokori als bestemming uitkoos antwoordt u ontkennend (cgvs p.7). Dat uw moeder u mee zou genomen hebben naar een dorp in de woestijn maar zij noch of bescherming van directe familie, noch op bescherming van de clan kon rekenen roept opnieuw ernstige vragen op. Uw bewering dat u van uw moeder over deze weinig

evidente keuze geen enkele toelichting kreeg ondergraaft verder de aannemelijkheid van uw beweringen betreffende deze verhuis.

Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u verder dat uw moeder u soms maandenlang bij burens achterliet om te bevallen in Belet Weyne. Welke van de gezinsleden er in Belet Weyne geboren zijn weet u echter niet te vertellen (cgvs p.6-7). Dit is opmerkelijk gezien u op de Dienst Vreemdelingenzaken nog wel precies wist te vertellen dat enkel uw twee jongste broers en uw zuster in Moqokori ter wereld kwamen (verklaring DVZ – vraag 17). Wanneer bovendien rekening gehouden wordt met uw bewering tijdens het gehoor voor het CGVS dat u slechts acht jaar in Moqokori woonde, dat uw moeder in die periode enkele keren ging bevallen in Belet Weyne waarbij de laatste bevalling zich in 2011 afspeelde (cgvs p.5-7) dient te worden besloten dat zeker uw jongste broer en uw zuster in Belet Weyne geboren zijn, geheel tegenstrijdig met uw verklaring op de DVZ dat uw jongste broer en uw zuster in Moqokori ter wereld gebracht werden. Gevraagd bij wie u verbleef tijdens de maandenlange periodes dat uw moeder in Belet Weyne verbleef om te bevallen stelt u dat u alleen achterbleef omdat uw zuster meestal door uw moeder meegenomen werd (cgvs p.6-7). Over uw enige zuster Muhim stelde u op de DVZ in 2015 dat zij vier jaar oud was en dus geboren in 2011 (vragenlijst DVZ – vraag 17). U stelt ook dat uw moeder de laatste keer naar Belet Weyne ging in 2011. Aan uw bewering dat uw moeder uw zuster meestal meenam tijdens haar bevallingsverlof en u alleen achterliet in Moqokori kan bijgevolg evenmin geloof worden gehecht.

Gezien uw tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen betreffende uw verhuis naar en verblijf in Moqokori doet uw bijzonder beperkte geografische kennis van de omgeving van dit dorp dan ook weinig opkijken. Wanneer het CGVS u confronteert met de naam Cayle Gare stelt u de protection officer van het CGVS de tegenvraag of de stad Eel Buur (gelegen in de regio Galguduud) bedoeld wordt (cgvs p.16). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat Cayle Gare één van de twee waterputten is in de onmiddellijke nabijheid van Moqokori. Vanuit het dorpscentrum van Moqokori loopt een weg in noordwestelijke richting naar deze waterput. Gevraagd of de naam Shilan u iets zegt stelt u dat het een dorp is, gelegen ten zuidoosten van Moqokori, langs de weg (cgvs p.17). In werkelijkheid is Shilan eveneens de naam van een waterput in de nabijheid van Moqokori, ten noordoosten van de waterput Cayle Gare. Geconfronteerd met de naam Garax antwoordt u hier niets over gehoord te hebben. Ter verantwoording voor uw onwetendheid ter zake stelt u dat veel dorpen tegenwoordig geen bewoning meer kennen vanwege de droogte. U vult aan dat de protection officer van het CGVS misschien wel naar een gedateerde kaart kijkt. Garax is echter eveneens de naam van een waterput ten noorden van Moqokori, en geenszins de naam van een dorp in de regio. Wanneer het CGVS informeert of u namen kent van waterputten rond Moqokori geeft u de naam El Wabaxo op en situeert deze waterput in de richting van Bot (Bud Bud), ten oosten van uw dorp. Andere namen van waterputten of bronnen kent u niet (cgvs p.18). Op de bij het administratief dossier gevoegde kaarten blijkt een dorp of stad te zien met de gelijkaardige naam Wabxo ten noordoosten van het eerder door u opgegeven dorp van herkomst Maxaas. Een waterput of bron met de naam El Wabaxo is er op de ter beschikking van het CGVS zijnde kaarten en satellietbeelden van Moqokori en omgeving echter niet te vinden. Uw ontbrekende kennis van waterputten en bronnen in de onmiddellijke omgeving van Moqokori roept ernstige vragen op. Redelijkerwijs mag immers aangenomen worden dat ook een minderjarige inwoner van Moqokori, een dorp gelegen in een uitermate droog gebied, bekend is met de namen van deze levensnoodzakelijke voorzieningen.

Wanneer het CGVS u confronteert met de namen Lebi Guduud, Xashiimey en Garas Xididweyne, plaatsen ten noordoosten van Moqokori, blijken deze u geheel onbekend (cgvs p.17-18). Muqole Cayrin, een plaats ten westen van Moqokori kent u evenmin (cgvs p.16). Ook de begraafplaats met de naam Guleed Jamacaale ten westen van uw dorp is u onbekend (cgvs p.16). U stelt dat de begraafplaatsen in Moqokori in de wijken gelegen zijn, en dat de wijk Horsheed een begraafplaats kent (cgvs p.16-17). Opmerkelijk hierbij is dat u in de context van Moqokori spreekt van een stad met verschillende wijken (cgvs p.15-18). Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie en de bij het administratief dossier gevoegde satellietbeelden blijkt dat Moqokori een dorp is en allerminst een stad met afgescheiden wijken.

De afstand van Moqokori tot Bot (Bud Bud) schat u op zo'n twintig kilometer. De afstand van uw dorp tot Bulo Burto, de dichtstbijzijnde stad, bedraagt volgens u het dubbele hiervan. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt de afstand van uw dorp tot Bot (Bud Bud) geen twintig maar zevenenvijftig kilometer te bedragen en de afstand van Moqokori tot Bulo Burto geen veertig maar ongeveer zevenenzeventig kilometer. Verder verklaart u dat er geen dorpen tussen Moqokori en de dorpen Bot (Bud Bud) en Derri liggen. U stelt dat u van uw moeder vernam dat deze plaatsen vlakbij

Moqokori liggen maar dat u zelf die kant nooit uitging (cgvs p.13). In werkelijkheid ligt Bot niet alleen zevenenvijftig en Derri ongeveer tachtig kilometer van Moqokori en bevinden de dorpen Calasow Aadan, Muqla Ahmed en Dabeoynroor zich tussen Moqokori en Bot. Wanneer het CGVS informeert of er zich dorpen tussen Moqokori en Bulo Burto bevinden antwoordt u bevestigend. U stelt aanvankelijk dat Maxaas (Mahas) zich tussen uw dorp en splitsing bevindt op de weg naar Bulo Burto om dan te stellen dat er zich toch geen dorpen tussen Moqokori en Bulo Burto bevinden (cgvs p.13). Zoals hiervoor gesteld ligt het dorp Maxaas ongeveer dertig kilometer ten noorden van Moqokori en dus geheel niet op de weg tussen uw beweerd dorp van herkomst en Bulo Burto, een stad die zuidwestwaarts gelegen is. Bovendien blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde kaarten dat de dorpen Yasooman en Aboorey zich tussen Moqokori en Bulo Burto bevinden.

Wanneer het CGVS informeert welke grote clans er in of rond Moqokori wonen stelt u dat uw dorp door Hawadle bewoond wordt. U stelt dat er verder nog Hawiye en Galja'el in Moqokori wonen, maar dat zij in de minderheid zijn. Leden van de Abgal clan zijn volgens u meestal niet aanwezig in Moqokori, op het occasionele gezin na. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat Moqokori op de scheidslijn ligt van de gebieden die de Hawadle en Abgal bewonen. Redelijkerwijs kan dan ook aangenomen worden dat Moqokori niet alleen inwoners telt die tot de Hawadle clan behoren maar ook Abgal telt. De interactie tussen de Abgal clan en de Hawadle clan in Moqokori leidde in het verleden dan ook tot conflicten over gronden en vee. Gevraagd naar uw kennis van grondconflicten of conflicten over vee in Moqokori in het verleden stelt u echter hier niets over te hebben vernomen. Wanneer het CGVS iets specifiekere informeert of u weet heeft van een conflict tussen de Abgal en Hawadle clans over kamelen in Moqokori antwoordt u opnieuw ontkennend (cgvs p.20). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat de Hawadle en Abgal in Moqokori in 2008 na langdurige bemiddeling van clanoudsten een oplossing vonden voor hun conflict over kamelen en graasvelden. Uit het bestaan van dit conflict valt af te leiden dat Moqokori een significante aanwezigheid telt van leden van de Abgal clan. Het CGVS is er zich van bewust dat u ten tijde van dit conflict nog erg jong was. Toch is het weinig aannemelijk gezien het belang van clans en de daaraan gelieerde conflicten in Somalië dat iemand die verklaart jarenlang in een dorp te hebben gewoond niet enkel stelt nooit gehoord heeft van het conflict tussen deze twee clans maar ook stelt dat de Abgal clan amper of niet aanwezig is in zijn dorp. Wanneer het CGVS informeert naar de houding van de Galja'el clan ten opzichte van Al Shabaab antwoordt u hierover niets te weten maar stelt u er van uit te gaan dat zij net zoals alle andere clans problemen ondervinden van Al Shabaab (cgvs p.19-20). In werkelijkheid wordt de Galja'el clan beschouwd als een steunpilaar van Al Shabaab. Ook van een minderjarige asielzoeker die beweert jarenlang te hebben gewoond in een dorp dat lange tijd onder controle stond van Al Shabaab en dat leden van de Galja'el clan telt mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij correcte verklaringen aflegt betreffende de positie van de clans in dit dorp.

Ten slotte dient gewezen te worden op uw met de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie tegenstrijdige verklaringen betreffende de veiligheidssituatie te Mokoqori. Wanneer het CGVS informeert wie de macht had voor uw vertrek geeft u het antwoord dat Al Shabaab de macht uitoefende. U stelt dat zij in de laatste twee of drie jaar voor uw vertrek steeds aanwezig waren in Moqokori en nooit uit uw dorp verdreven werden (cgvs p.15-16 en ook p.12). Even later tijdens het gehoor verklaart u dat u noch het Somalisch leger of wat voor onderdeel van de Somalische overheid dan ook, noch ANISOM-troepen in Moqokori zag. U stelt verder dat u zich geen terugtrekking van Al Shabaab uit Moqokori kan herinneren (cgvs p.18-19). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat Al Shabaab in maart 2014, meer dan een jaar voor uw beweerde datum van vertrek, uit Moqokori werd verdreven. Hiermee geconfronteerd ontkent u aanvankelijk ooit Mokoqori te hebben verlaten voorafgaand aan uw vlucht naar België. U verklaart dat u altijd in Mokoqori verbleef, dat uw dorp steeds onder controle stond van Al Shabaab, en dat er enkel gevechten waren in de omliggende gebieden. Nadat de protection officer van het CGVS u de mogelijkheid geeft te overleggen met uw voogd en uw advocaat stelt u plots dat u Moqokori wel degelijk vroeger verliet. U verklaart dat u rond twintig juli 2014 hartproblemen kreeg en naar Belet Weyne werd gebracht. U zou zes maanden in deze stad hebben verbleven. Na de moord op uw broer op 3 april 2015 keerde u terug naar Moqokori waar u door Al Shabaab benaderd werd (cgvs p.25-26).

Vooreerst kan opgemerkt worden dat u betreffende uw plots voorgehouden hartkwaal geen melding maakte op het moment van uw asielaanvraag (zie administratief dossier – fiche inschrijving NL). Verder dient te worden opgemerkt dat indien u op de twintigste van de zevende maand van 2014 Moqokori verliet u eveneens op de hoogte zou moeten zijn van het vertrek van Al Shabaab uit uw dorp gezien deze gebeurtenis bijna vier maanden daarvoor plaats had, rond eind maart 2014. Rekening houden met uw plotse bewering dat u ongeveer zes maanden na uw vertrek in juli 2014 terugkeerde naar uw dorp,

zou u er eveneens van op de hoogte moeten zijn dat Al Shabaab in de eerste maanden van 2015 nog steeds geen controle uitoefende in uw dorp. De vaststelling dat u pas na confrontatie met de ter beschikking zijnde informatie aanvullende en wijzigende verklaringen aflegt ondergraaft in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid. Hoe dan ook, zelfs indien geloof gehecht zou worden aan uw plotse bewering dat u niet in Moqokori woonde tijdens de tweede helft van 2014, dan nog zou u op de hoogte moeten zijn van de verdrijving van Al Shabaab eind maart 2014. Dat u hier geheel niet van op de hoogte bent ondergraaft andermaal uw bewering afkomstig te zijn uit Moqokori. Het CGVS is zich bewust van uw jonge leeftijd. Toch kan uw jeugdige leeftijd niet als een mogelijke verklaring worden beschouwd voor de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden gezien de hierboven aangehaalde elementen uit uw dossier betrekking hebben op uw onmiddellijke leefwereld.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de door uw familie betaalde prijs van uw vlucht van Somalië naar België en de hierbij gebruikte documenten en uw bewering dat de smokkelaar u in half comateuze toestand België binnensmokkelde allesbehalve overtuigen. Vooreerst blijkt u geen idee te hebben hoeveel uw familie betaalde voor uw vlucht (verklaring DVZ – vraag 34 en CGVS p. 10). Verder stelt u dat uw smokkelaar een rood paspoort met de vermelding “European Union” voor u gebruikte tijdens uw vlucht van Addis Abeba naar Brussel. Over dit document en de tijdens uw vlucht gebruikte identiteit weet u echter niets te vertellen. Zo blijkt u niet te weten onder welke nationaliteit of onder welke naam u reisde en heeft u geen idee of u onder uw eigen naam dan wel onder een valse naam reisde. Wanneer het CGVS informeert wat u bij een controle aan de grenzen moest vertellen stelt u dat u enkel weet dat u in een vliegtuig stapte maar dat de smokkelaar u zoveel hasjesj toestopte dat nog amper uit uw ogen kon kijken en dus niet veel kan vertellen. Nogmaals gevraagd wat u in geval van een controle door de douane moest vertellen stelt u het niet te weten, en dat de smokkelaar u niets vertelde (cgvs p.10-12). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat bij een grenscontrole in de luchthaven van Zaventem personen individueel gecontroleerd kunnen worden. Er kan dan ook worden verwacht dat u duidelijke en coherente verklaringen kan afleggen betreffende de door u gebruikte documenten en voorgehouden nationaliteit tijdens uw vlucht. Uw bewering dat u zelf van niets wist, dat de smokkelaar u drogeerde, en dat hij alles regelde overtuigt dan ook niet. Het is bovendien niet aannemelijk dat een smokkelaar een minderjarige cliënt dermate zou drogeren dat hij zich nog amper van zijn omgeving bewust is. Hierdoor zou een smokkelaar net de aandacht van de (grens)politie in de luchthavens van vertrek en aankomst op zijn cliënt vestigen en de kans op controle enkel vergroten. Voorgaande elementen doen het ernstige vermoeden ontstaan dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op uw werkelijke identiteit en/of de door u gebruikte identiteitsdocumenten tijdens uw vlucht van Ethiopië naar België.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Moqokori gelegen in het district Bulo Burto in de regio Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Moqokori heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de

werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd op het moment van uw asielaanvraag uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (cgvs p.25).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust (cgvs p.25-26). Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In zijn eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) en van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen (hierna verkort het Vluchtelingenverdrag). Hij betwist de motieven van de bestreden beslissing zoals het in twijfel trekken door verweerder van de etnische origine (clans) van zijn ouders en het in twijfel trekken van zijn afkomst uit het dorp Moqokori. Dienaangaande stelt verzoeker onder meer dat hij eerst als adres Mahaas Moqokori heeft opgegeven omdat Moqokori als dorp onder het administratief beheer van Mahaas zou vallen. Hij vervolgt onder meer dat hij weinig zijn huis verliet, met name om naar school te gaan en dat er dient rekening gehouden te worden met het feit dat hij zeer jong was toen hij uit Somalië vertrok. Verzoeker verwijst naar het Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status van UNHCR (hierna verkort het Handboek van het UNHCR) aangaande de bewijslast en oud artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet aangaande de voorwaarden waaronder een asielaanvraag geloofwaardig kan geacht worden. Verzoeker herhaalt dat hij zeer jong was toen hij het land verliet (13 jaar oud) en er van hem niet kan verwacht worden dat hij dezelfde gedetailleerde verklaringen aflegt als een volwassene. Hij acht zijn asielrelaas samenhangend en plausibel. Tot slot stelt verzoeker dat hoewel er twijfel kan bestaan betreffende sommige elementen van het asielrelaas, er dient nagekeken te worden of er een vrees is voor vervolging in zijn hoofde.

In zijn tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet en vraagt het statuut van de subsidiaire bescherming toe te kennen nu hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een ernstig en reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.2. Bevoegdheid

De Raad beschikt op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, personen die reeds in een ander land van de Unie erkend zijn of de “technische” weigeringen die geen betrekking hebben op de gegrondheid van de aanvraag, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad kan de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

2.3. Onderzoek van de aanvraag

Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet luidt in zijn eerste paragraaf als volgt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Artikel 1 van het voormelde Vluchtelingenverdrag stelt dat een “vluchteling” de persoon is: *“Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan indien aan de voorwaarden van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet is voldaan. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid weliswaar niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze te toetsen en dit in het licht van de onderzoeks- en samenwerkingsplicht van de commissaris-generaal (HvJ 22 november 2012, MM v. Ierland, C-277/11, §§ 64-67). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een erkenning of toekenning van een internationale beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker terecht onderstreept dat hij zeer jong is. Verzoekers minderjarigheid en geboortedatum (... 2001) werden nooit betwist zoals blijkt uit het administratief dossier. Verzoeker was op het ogenblik van het invullen van de vragenlijst op 24 juli 2015 dus 14 jaar en bij het gehoor door verweerder op 12 november 2015 ook nog 14 jaar. Verzoeker kreeg ook een voogd toegekend en wordt door de autoriteiten als een niet-begeleide minderjarige beschouwd.

Conform artikel 1, 12° van de Vreemdelingenwet is verzoeker bijgevolg een kwetsbare persoon en op grond van artikel 4, § 1 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna verkort het procedure KB) is de ambtenaar ertoe gehouden rekening te houden met de specifieke omstandigheden die de asielzoeker betreffen, in het bijzonder indien hij behoort tot een kwetsbare groep (omzetting van artikel 20, 3 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, hierna verkort de Kwalificatierichtlijn).

Verzoeker verwijst in diens verzoekschrift naar het Handboek van het UNHCR aangaande de bewijslast. Specifiek blijkt uit het hoofdstuk aangaande minderjarigen in dit Handboek (onder meer § 219), als uit § 73 van de UNHCR Guidelines concerning international protection nr. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees betreffende de bewijslast en het voordeel van de twijfel dat: *“Although the burden of proof usually is shared between the examiner and the applicant in adult claims, it may be necessary for an examiner to assume a greater burden of proof in children’s claims, especially if the child concerned is unaccompanied. If the facts of the case cannot be ascertained and/or the child is incapable of fully articulating his/her claim, the examiner needs to make a decision on the basis of all known circumstances, which may call for a liberal application of the benefit of the doubt. Similarly, the child*

should be given the benefit of the doubt should there be some concern regarding the credibility of parts of his/her claim." (eigen vertaling: "waar in principe de bewijslast gewoonlijk gedeeld is tussen de onderzoeker en de verzoeker bij aanvragen van volwassenen, kan het noodzakelijk zijn voor de onderzoeker een groter deel van de bewijslast op zich te nemen wanneer het kind niet begeleid is, [...]. De onderzoeker moet een beslissing nemen op grond van de gekende gegevens, die kunnen vragen om een ruime toepassing van het voordeel van de twijfel. Tegelijk moet aan het kind het voordeel van de twijfel worden toegekend indien er bedenkingen zouden zijn aangaande de geloofwaardigheid van delen van zijn/haar verzoek.").

In § 217 van dit Handboek stelt UNHCR dat een voorzichtige attitude is aangewezen bij het onderzoek van een verzoek tot internationale bescherming van een minderjarige: *"where the minor has not reached a sufficient degree of maturity to make it possible to establish well-founded fear in the same way as for an adult, it may be necessary to have greater regard to certain objective factors"*. (eigen vertaling: "indien een minderjarige niet de vereiste graad van maturiteit heeft bereikt om het mogelijk te maken om gegronde vrees voor vervolging op dezelfde wijze vast te stellen als voor een volwassene, kan het noodzakelijk zijn meer oog te hebben voor bepaalde objectieve factoren"). Ook al bevatten het Handboek en de richtlijnen van het UNHCR geen afdwingbare rechtsregels, de richtlijnen kunnen wel als waardevolle aanwijzingen beschouwd worden voor het vaststellen van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732, artikel 35 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 29 van Richtlijn 2013/32/EU).

Verweerder verwerpt het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker nu hij niet gelooft dat verzoeker tot een minderheidsclan behoort en niet gelooft dat hij het kind is van een vader die tot een minderheidsclan (Tumaal) behoort en een moeder die tot een meerderheidsclan (Isaaq) behoort. Daaruit leidt verweerder af dat ook geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoekers broers kappers waren, dat zij omwille van dat beroep gedood werden door Al Shabaab en dat Al Shabaab nadien verzoeker probeerde in te lijven.

Een tweede hoofdmotief voor de verwerping is het feit dat verweerder geen geloof hecht aan de verklaringen over het verblijf in Moqokori in het district Bulu Bulu in de regio Hiraaan. Verweerder werpt dienaangaande op dat verzoeker bij het invullen van de fiche minderjarigen verklaarde dat hij afkomstig is van "Mahaas Moqokori" en bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna verkort de DVZ) en bij het CGVS verklaarde dat hij afkomstig was van "Moqokori", terwijl Mahaas en Moqokori twee afzonderlijke dorpen zijn en verzoeker het dorp Mahaas geheel niet zou kunnen situeren. Verweerder hecht geen geloof aan het tijdstip waarop verzoeker met zijn moeder naar Moqokori verhuisde, meent dat verzoeker meer zou moeten weten over de oorzaak van de scheiding van zijn ouders die aan de basis zou gelegen hebben van de verhuis naar Moqokori. Verweerder acht het ongeloofwaardig dat verzoekers moeder met hem naar dit dorp trok zonder daar familie of clanleden te hebben. Tegelijk wijst verweerder erop dat verzoeker niet weet wie van zijn zeven broers in Moqokori dan wel in Belet Weyne zijn geboren en acht hij het niet geloofwaardig dat de moeder van verzoeker naar Belet Weyne trok om te bevallen van de broers en zus en hem dan alleen achterliet in Moqokori. Verweerder meent dat verzoeker een te beperkte geografische kennis heeft van de omgeving van zijn dorp omdat hij de namen van waterputten en dorpen niet herkent. Verzoeker gaf wel de naam van een waterput, maar dit blijkt de naam van een dorp te zijn. Verzoeker zou in de context van Moqokori gesproken hebben van een stad met verschillende wijken, terwijl het om een dorp gaat en verzoeker heeft de afstanden van zijn dorp tot Bulu Burto en tot Bud Bud verkeerd ingeschat. Verweerder gelooft niet dat er maar enkele gezinnen van de Abgalclan in Moqokori wonen en meent dat verzoeker op de hoogte zou moeten zijn van een conflict over kamelen en graasvelden in 2008 tussen de Abgal en de Hawadle. Tot slot wijst verweerder erop dat verzoeker verkeerd stelt dat Al Shabaab nog aanwezig was tot zijn vertrek, terwijl uit informatie in het administratief dossier zou blijken dat Al Shabaab reeds een jaar voor zijn beweerde vertrek verdreven was uit Moqokori. Al de voormelde elementen hebben volgens verweerder betrekking op de directe leefwereld van verzoeker. Uit het voorgaande leidt verweerder af dat er ook geen geloof kan gehecht worden aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden zou zijn.

Verder in de bestreden beslissing stelt verweerder wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus dat verzoeker geen duidelijkheid heeft geschapen aangaande zijn voorgehouden verblijfsplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. Er wordt ook benadrukt dat het gegeven dat hij niet recent uit Somalië afkomstig is en/of dat hij een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar wel belangrijk om verweerder de mogelijkheid te geven de asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al de verklaringen. Verzoeker zou verweerder in het ongewisse gelaten hebben waar hij voor zijn aankomst in België, in Somalië of elders leefde.

Op grond van het geheel van de verklaringen van verzoeker tijdens zijn gehoor bij verweerder op 12 november 2015, grondige analyse van het administratief dossier en de argumenten in het verzoekschrift, meent de Raad dat de motieven in de bestreden beslissing of niet kunnen bijgetreden worden, of niet volstaan om de afkomst van verzoeker uit Moqokori op afdoende wijze in vraag te stellen. De bestreden beslissing bevat geenszins afdoende motieven om de recente afkomst uit Somalië te betwisten. Tevens stelt de Raad vast dat verweerder een uitermate summier en partieel onderzoek heeft gedaan van het vluchtrelaas zelf van verzoeker. Het geheel van de motieven laat niet toe te besluiten dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming.

Wat betreft het relaas van verzoeker aangaande de moord op zijn broers als kappers die volgens Al Shabaab bij sommige klanten een westerse haarstijl zouden geknipt hebben, evenals wat betreft het feit dat verzoeker zou benaderd zijn door Al Shabaab voor een gedwongen rekrutering, stelt de Raad vast dat verzoeker naast de algemene vraag waarom hij Somalië heeft verlaten, niet bijkomend grondig werd ondervraagd over de voorgehouden moorden op zijn broers, noch over de voorgehouden gedwongen rekrutering. Verweerder verwerpt het vluchtrelaas in hoofdzaak omdat enerzijds niet wordt aangenomen dat zijn ouders (of vader) tot een minderheidsclan behoren waarbij verweerder vervolgens de cascade-redenering maakt dat ook het minderwaardig beroep en de moorden op de broers niet kan geloofwaardig zijn evenals de rekrutering van verzoeker. Anderzijds acht verweerder het relaas niet geloofwaardig omdat niet wordt aangenomen dat verzoeker lange tijd en recent in Moqokori heeft verbleven. Met verweerder stelt de Raad inderdaad vast dat verzoeker eerst verklaarde dat beide ouders "boon" waren, om er vervolgens op terug te komen en te stellen dat zijn vader tumaal was en zijn moeder Isaaq. Maar vervolgens blijken de bijkomende verklaringen die verzoeker daaromtrent aflegde in lijn met de informatie uit het administratief dossier. Zo blijkt inderdaad de clan tumaal te behoren tot de verzamelterm "boon" en blijkt dat een kind uit een gemengd huwelijk tussen een man van een dergelijke minderheidsclan en een vrouw van een meerderheidsclan, zoals Isaaq waarvan verzoeker aanvoert dat zijn moeder deel uitmaakt, de clan overneemt van de vader, voor verzoeker *in casu* tumaal. Uit informatie in het administratief dossier blijkt dat een dergelijk huwelijk aanleiding geeft tot uitsluiting van de vrouw uit de familie en meerderheidsclan. Verzoekers verklaring dat hij als een bastaard werd beschouwd en dat zijn moeder zonder bescherming van clan of familie in een dorp is gaan wonen na de scheiding van zijn vader, lijkt in die specifieke context niet geheel onaannemelijk. De Raad kan verzoeker in het verzoekschrift volgen dat een kind niet noodzakelijk de redenen moet kennen van de scheiding tussen zijn ouders. Verzoeker heeft ook in lijn met de informatie in het administratief dossier verklaard dat tumaal bekend staan voor onder meer het bewerken van staal en dat zijn vader een staalbewerker was. Op grond van de summiere vragen die verweerder stelde aangaande het viseren door Al Shabaab van de broers en de vragen aangaande de haarstijlen in Somalië kan de Raad niet afleiden dat het onaannemelijk zou zijn dat verzoekers broers kappers zouden geweest zijn in Belet Weyne, noch dat bijgevolg zij niet omwille van die activiteiten kunnen gedood zijn. Het administratief dossier bevat dienaangaande geen enkele informatie. Tot slot is het verband tussen het voorgehouden lot van de broers en de eventuele gedwongen rekrutering van verzoeker, dat door verweerder wordt gelegd, voor de Raad geenszins duidelijk.

Wat betreft het eerder verblijf in Moqokori volgt de Raad het standpunt van verzoeker dat van hem als kind van 14 jaar op het ogenblik van het gehoor niet dezelfde gedetailleerde kennis kan worden verwacht als van een volwassen persoon. Verscheidene kennisvragen over de geografie van Moqokori of gebeurtenissen in Moqokori acht de Raad *in casu* onaangepast voor een kind van 14 jaar. De vraag naar het conflict tussen de Abgal en Hawadle aangaande kamelen en grond in Moqokori, blijkt volgens de info in het administratief dossier plaats gehad te hebben in oktober 2007, een ogenblik dat verzoeker zes jaar was. Het is onredelijk te verwachten dat verzoeker hier achteraf via vrienden of familie moet over gehoord hebben. Waar verweerder het niet aannemelijk acht dat verzoeker stelt dat de Abgal clan amper of niet aanwezig is in zijn dorp, blijkt vooreerst dat verzoeker niet verklaarde dat die clan niet aanwezig is maar dat je hier en daar een gezin kan tegenkomen. Uit de informatie in het administratief dossier kan men afleiden dat er in 2007 wel Abgal waren, doch deze informatie is niet langer actueel om op geldige wijze te stellen dat er op het ogenblik van vertrek van verzoeker nog een significante aanwezigheid moet geweest zijn in zijn dorp. Wat betreft de geografie focust verweerder in hoofdzaak op namen, met name namen van waterputten, namen van dorpen of van een begraafplaats of afstanden. Waar verzoeker inderdaad het antwoord moet schuldig blijven wat betreft de namen, kan hij wel de ligging of richting van bepaalde dorpen en waterputten op correcte wijze situeren. Verzoeker verklaart, conform de informatie in het administratief dossier en dit wordt niet betwist door verweerder, op correcte wijze dat de weg die door zijn dorp snijdt van Bulo Burte dwars door zijn dorp gaat en verder richting Bot en Deri loopt, dat als je van Bulo Berte komt de weg splitst voor het dorp waarbij de ene

kant naar zijn dorp gaat en de andere kant links van het dorp loopt. Verzoeker legt een correcte verklaring af over Mataban en maakt op het notitieblad van de tolk, zoals gevoegd in het administratief dossier een eenvoudige schets die - uiteraard bij benadering voor een veertienjarige - overeenkomt met de informatie op de foto's die verweerder via de site van geonames of kaartjes van OCHA heeft opgezocht. De ligging van Maxaas heeft verzoeker niet zuiver westelijk van zijn dorp getekend maar veeleer noord-westelijk en wel op de correcte afsplitsing. Hoe dan ook kan de vraag gesteld worden of het feit dat een minderjarige een dorp niet geheel of zelfs niet correct situeert pertinent is bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn afkomst. Verzoeker kent inderdaad de namen van de dorpen of van de waterputten niet, die overigens volgens de foto's via geonames zeer talrijk aanwezig zijn in de regio rond Moqokori, maar verklaart correct de ligging van verschillende waterputten, met name "als je het dorp net verlaat in de richting van Bot", dit wordt niet door verweerder betwist. Als naam voor een waterput gaf verzoeker "El Wabaxo" op. Zoals verweerder stelt, kon wel in het administratief dossier een dorp worden gevonden op de kaart met de gelijkaardige naam Wabxo, maar die info laat niet toe om na te gaan of rond dit dorp een of meerdere waterputten aanwezig zijn, dermate dat kan nagegaan worden of verzoeker deze plaats redelijkerwijs kon associëren of niet met (een) waterput(ten). Verweerder gaat eraan voorbij dat verzoeker volgens de informatie uit het administratief dossier correct heeft verklaard dat er in zijn dorp mensen uit de Hawadleclan aanwezig zijn, dat ene Ugaas Abdirahman ook een Hawadle is en één van de ouderen. Wat betreft de afstanden die verzoeker niet correct heeft weergegeven onder meer tussen zijn dorp en Bot (Bud Bud) (20 in plaats van 57 km) meent de Raad dat niet van elk kind van 14 jaar kan verwacht worden dat hij een dergelijke afstand kan inschatten. Bovendien blijkt uit het stuk gevoegd in het administratief dossier dat verweerder deze afstand met google maps heeft opgezocht voor een traject met de wagen. Die afstand blijkt erg te variëren al naargelang welk traject wordt gekozen en bovendien is de afstand in vogelvlucht op zicht beduidend minder groot. Anders dan verweerder, meent de Raad *in casu* dat vragen die weliswaar betrekking hebben op zijn dorp, met name de geografie ervan of gebeurtenissen in een ver verleden, daarom niet noodzakelijk aansluiten op de onmiddellijke leefwereld of het interesseveld van een kind van 14 jaar op het ogenblik van het gehoor. De Raad meent dat het argument van verweerder dat verzoeker verkeerdelijk zou verklaren dat Al Shabaab tot op het ogenblik van zijn vertrek nog in zijn dorp aanwezig zou geweest zijn, terwijl volgens de info van verweerder Al Shabaab reeds ongeveer een jaar voor zijn vertrek zou verdreven zijn, zeker pertinent is. Echter, het administratief dossier bevat niet de informatie waar verweerder nochtans uitdrukkelijk naar verwijst ter staving van dit motief, zodat de Raad in de onmogelijkheid is dit gegeven na te gaan bij gebrek aan onderzoeksbevoegdheid. Waar verweerder meent dat verzoeker in de context van Moqokori gesproken zou hebben van een stad met verschillende wijken in plaats van een dorp, blijkt dit geenszins afdoende uit het gehoorverslag, noch vindt het motief dat verzoeker door zijn moeder alleen werd achtergelaten als zij ging bevallen in Belet Weyne steun in het gehoorverslag, nu hij verklaarde dat zijn moeder op voorhand afspraken maakte met burens over diens opvang.

Om de voormelde redenen meent de Raad dat de motieven in de bestreden beslissing niet volstaan om de afkomst van verzoeker uit Moqokori op afdoende wijze in vraag te stellen. Waarom verweerder verder in de beslissing ineens ook de (recente) herkomst uit Somalië zelf in vraag stelt, blijkt nergens uit. Mocht verzoeker niet aannemelijk gemaakt hebben recent uit zijn dorp afkomstig te zijn, waarvoor zoals *supra* gesteld thans geen afdoende motieven voorhanden zijn, dan blijkt uit geen enkel motief waarom verweerder bij zijn bespreking van het onderzoek naar de subsidiaire beschermingsstatus ook de herkomst uit Somalië zelf in twijfel trekt. Tot slot kunnen ook de summier motieven om de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas zelf ongeloofwaardig te achten, die gestoeld zijn op een uitermate beperkte ondervraging en die neerkomen op de voormelde cascade-redenering, niet overtuigen.

Ten overvloede weze aangestipt dat de medewerkingsplicht, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van de voormelde Procedurerichtlijn "verplichtingen van verzoeker", inhoudt dat de verzoeker samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen zoals vermeld in artikel 4, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn vast te stellen. Daargelaten de vraag of de voormelde artikelen directe werking hebben en zouden zijn omgezet in nationaal recht, blijkt uit dit voormelde artikel 4, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn dat lidstaten onder meer mogen verlangen dat de verzoeker verklaringen en documentatie ter staving van zijn "land(en) en plaats(en) van eerder verblijf" voorlegt. De verplichting om mee te werken onder meer voor wat betreft de vaststelling van de plaats of plaatsen van eerder verblijf, vereist echter niet dat de verzoeker moet aantonen "rechtstreeks" uit een bepaalde regio te komen. Bovendien maakt de plaats van eerder verblijf slechts een van de relevante elementen uit om het verzoek te beoordelen blijkens artikel 4, lid 1 *iuncto* lid 2 van de Kwalificatierichtlijn zodat een bijzonder zwaar gewicht toekennen aan

de plaatsen van eerder verblijf, al naargelang het geval kan aanleiding geven tot een partieel en dus onvolledig onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in geval van terugkeer.

Concluderend meent de Raad dat *in casu* geen grondig, volledig en aangepast onderzoek aan het kwetsbaar profiel van verzoeker als minderjarige zoals vereist door artikel 4, § 1 van het procedure KB heeft plaats gevonden, zowel van zijn vluchtrelaas als van zijn herkomst uit Moqokori. Bijkomend, nu de regionale herkomst van verzoeker niet op geldige wijze in twijfel is getrokken door verweerder, stelt zich ook de vraag naar de actuele veiligheidssituatie in Somalië en meer bepaald in Moqokori, district Bulo Burto in de regio Hiraan waar verzoeker verklaart van afkomstig te zijn. Het administratief dossier bevat dienaangaande enkel de inhoudstafel en enkele pagina's van het oud EASO rapport aangaande Zuid en Centraal - Somalië van augustus 2014.

De Raad is van oordeel niet over voldoende pertinente informatie te beschikken om op nuttige wijze, middels de devolutieve werking van het beroep, de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoek tot internationale bescherming te evalueren. Het ontbreekt de Raad aan wezenlijke elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen, te moeten bevelen. Het komt aan beide partijen toe om alle nuttige middelen aan te spreken teneinde bij te dragen aan de feitenvaststelling.

De bestreden beslissing dient derhalve in overeenstemming met artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 juni 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES